

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Dalily Marečkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobkyně **Z C. s.r.o.**, zastoupené JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem se sídlem Šaldova 34/466, 186 00 Praha 8, proti žalované **Státní veterinární správě** se sídlem Slezská 7, 120 00 Praha 2 – Královské Vinohrady, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2013, č. j. SVS/018591/2012 – G, o návrhu žalobkyně na zrušení usnesení zdejšího soudu ze dne 12. 3. 2013, č.j. 45 A 20/2013-43

t a k t o:

Návrh žalobkyně na zrušení usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2013, č.j. 45 A 20/2013-43, se odmítá.

O d ů v o d n ě n í

Ke Krajskému soudu v Praze byla dne 5. 3. 2013 podána žaloba, kterou žalobkyně brojí proti výše uvedenému rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla její odvolání a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí ze dne 23. 7. 2012, č. j. SVS/61/210/2012-KVSS/1, o uložení pořádkové pokuty ve výši 50.000 Kč za nesplnění povinnosti vyplývající z ustanovení § 53 odst. 4 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „veterinární zákon“) a o náhradě nákladů řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

Krajský soud v Praze dospěl v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č.j. 45 A 20/2013-43, k závěru, že k projednání žaloby je místně příslušný Městský soud v Praze. Usnesení bylo doručeno zástupci žalobkyně dne 13. 3. 2013.

Dne 21. 3. 2013 podala žalobkyně ke Krajskému soudu v Praze návrh na zrušení usnesení o místní nepříslušnosti podle § 55 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V návrhu poukázala na usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 2. 2013, č. j. Nad 12/2013-41 a č. j. Nad 13/2013-38, vydaná ve skutkově a právně téměř totožných věcech, kde bylo uzavřeno, že soudem místně příslušným je soud zdejší. V návaznosti na to žalobkyně dovozovala, že usnesení o místní nepříslušnosti je pouze usnesením o vedení řízení, jímž soud není vázán, a s odkazem na zmíněná usnesení NSS navrhla Krajskému soudu v Praze, aby své předchozí usnesení sám zrušil. Poukázala také na zbytečné prodlužování řízení a nutnost hradit v případě podání kasační stížnosti soudní poplatek.

Podle ustanovení § 55 odst. 2 s. ř. s. je soud vázán usnesením, jakmile je vyhlásil, a nevyhlašuje-li se, jeho doručením. Soud však není vázán usnesením, jímž se toliko upravuje vedení řízení.

Soudní řád správní v žádném ze svých ustanovení (vyjma specifického případu zrušení

předběžného opatření podle § 38 odst. 4 s. ř. s., zrušení odkladného účinku podle § 73 odst. 5 s. ř. s. a zrušení nesprávného rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek podle § 12 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) neupravuje možnost krajského soudu zrušit své vlastní usnesení.

Nelze přitom aplikovat prostřednictvím § 64 s. ř. s. ani ustanovení § 210a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) o tzv. autoremeduře. Toto ustanovení totiž upravuje postup soudu prvního stupně v odvolacím řízení, přičemž v řízení podle s. ř. s. řádný opravný prostředek (odvolání) zakotven není a navíc i řízení o mimořádném opravném prostředku (kasační stížnost) provádí komplexně včetně přípravných úkonů NSS. Ustanovení § 210a o. s. ř. (a ze stejných důvodů ani ustanovení § 374 odst. 3 o. s. ř.) tedy přiměřeně užít v řízení před správními soudy nelze.

Ustanovení § 55 odst. 2 věty druhé s. ř. s. nezakotvuje možnost soudu zrušit jím vydané usnesení autoremedurním postupem. V případě usnesení upravujících pouze vedení řízení však umožňuje soudu se chovat, jakoby takové usnesení nebylo vydáno, neboť jím není vázán.

Z uvedeného vyplývá, že návrh žalobkyně, který proti žádnému ze tří shora zmíněných specifických typů usnesení nesměřuje, je návrhem nepřipustným. Soud jej proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Soud ovšem nemůže ani postupovat tak, jako by žalobkyní napadeného usnesení nebylo. Nejedná se totiž o usnesení, kterým se pouze upravuje vedení řízení, neboť jde o usnesení, kterým se závazně řeší mj. otázka zákonného soudce. Tomu odpovídá i fakt, že usnesení o místní nepřislušnosti jsou NSS standardně na základě kasační stížnosti přezkoumávána, aniž by byla aplikována výluka v § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2005, č. j. 6 Ads 31/2004-35).

Ve věci tak nezbyvá, než věc řešit podáním kasační stížnosti (což však žalobkyně, jak plyne z obsahu podání, neměla v úmyslu) nebo předložením věci NSS k rozhodnutí o nesouhlasu s postoupením věci. Takový postup lze s ohledem na závěry NSS v tomto případě od Městského soudu v Praze očekávat. Jiná, hospodárnější varianta postupu v této situaci není s ohledem na stávající právní úpravu soudního řízení správního možná.

Pro úplnost je třeba dodat, že byť je Krajský soud v Praze vydaným usnesením o své místní nepřislušnosti vázán, rozhodoval o návrhu žalobkyně sám, neboť je z něj zjevné, že žalobkyně se domáhá toho, aby o věci rozhodl právě soud, jenž usnesení vydal. V případě požadavku na vydání autoremedurního rozhodnutí ve věci usnesení o místní nepřislušnosti není ani dobře myslitelné, aby o takovém návrhu rozhodoval soud, jenž byl napadeným usnesením určen jako soud místně příslušný. Po právní moci tohoto usnesení bude spis neprodleně předán Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

nejbliže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. března 2013

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková